

Nr. 1382B/08.04.2026

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor**

INTERPELARE

Adresată: Domnului Petre-Florin Manole, ministrul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

De către: Domnul Eduard-Virgil Koler, deputat în circumscripția electorală nr.27 Mehedinți

Obiectul interpelării: Clarificări privind eliminarea unui sprijin real pentru copiii cu dizabilități și înlocuirea lui cu o măsură rigidă și inaplicabilă

Domnule Ministru,

Vă adresez această interpelare în urma sesizărilor primite din partea familiilor din Drobeta Turnu Severin care au în îngrijire copii cu dizabilități și cerințe educaționale speciale.

După ce aceste familii au fost deja afectate de creșterea poverii fiscale și de diminuarea veniturilor disponibile, statul vine astăzi cu o nouă măsură care lovește direct acolo unde este mai sensibil: în capacitatea părinților de a-și hrăni copiii în mod adecvat.

Alocația de hrană, în cuantum de 32 lei/zi, nu este un privilegiu. Este un instrument minim prin care părinții pot adapta alimentația la nevoile reale ale copiilor lor. Vorbim despre copii cu afecțiuni complexe, unde alimentația nu este o opțiune, ci parte din terapie.

Decizia de a înlocui acest sprijin financiar cu o masă caldă sau un pachet alimentar standardizat demonstrează o ruptură totală de realitate. Nu poți standardiza nevoile unor copii care, din motive medicale și comportamentale, acceptă doar anumite tipuri de alimente.

Există cazuri concrete în care copiii diagnosticați cu tulburări din spectrul autist pot consuma exclusiv produse foarte specifice. În aceste situații, o masă standard nu este doar inutilă, este pur și simplu imposibil de utilizat.

Prin această măsură, statul nu oferă o alternativă. Elimină un sprijin funcțional și îl înlocuiește cu unul formal, care nu poate fi folosit în practică.

Mai grav, această decizie vine într-un moment în care familiile se confruntă deja cu dificultăți economice majore. În loc să ofere sprijin, statul alege să reducă flexibilitatea și să transfere povara înapoi asupra părinților.

Aceasta nu este o politică socială. Este o politică birocratică, rece, construită fără contact cu realitatea din teren.

Vă solicit să răspundeți punctual la următoarele întrebări:

1. Care este fundamentarea acestei măsuri și ce analiză de impact a fost realizată asupra copiilor cu dizabilități?
2. Ce consultări au avut loc cu organizațiile de părinți și specialiști din domeniu?
3. Ce soluții sunt prevăzute pentru copiii care nu pot consuma alimente standardizate?
4. Aveți în vedere menținerea alocației de hrană sub formă financiară pentru aceste cazuri?
5. Cum justificați eliminarea unui sprijin funcțional în favoarea unei soluții care, în numeroase situații, nu poate fi utilizată?

Precizez că, deși implementarea acestei măsuri implică sistemul educațional, responsabilitatea principală aparține Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, fiind vorba despre un beneficiu social destinat unei categorii vulnerabile.

În esență, statul ia o măsură care simplifică administrativ lucrurile pentru instituții, dar complică viața unor familii deja greu încercate.

Nu vorbim despre economie la buget. Vorbim despre transferul unei probleme de la stat către cetățean.

Și, în cazul de față, către părinții unor copii care nu au niciun fel de alternativă.

Solicite răspuns în scris.

Cu considerație,
Eduard-Virgil Koler, deputat în circumscripția electorală nr.27 Mehedinți